

Jestli já se rozzlobím, budu zlá - Zagorová, Hana

Co tě znám, tak máš pořád práci
a když ne, tak já zase něco mám.
Den co den vždy stejně se ztrácí,
teď už vím, že snadno se neprovdám.
A k tomu tenis máš, basket a šerm
a judo, chceš být karatistou.
Stále zkoumáš, jsi-li dost fit,
každou ránu chceš mít vždy jistou.

Co tě znám, tak máš pořád práci
a když ne, tak já musím jinde být.
Otec můj se údivem kácí,
když mu dím, že mám
s tebou rande mít.

Stopky si zmáčkneš,
řekneš mi málem něžně,
Líbej, pět vteřin máš.

Všechno v tempu, stručně a včas,
vždyť jsi překročil čas, ta blamáž.

Co ty víš, jak dávno mě míchá,
že my lásku známe jen z pláten kin.
Tvrdíš - krása tvá je má pýcha,
přitom úsměv máš jako manekýn.
Jen počkej, krásná laň,
co byla hloupě krotká,
jednou pozná, co má.
Je to blízko, netušíš jak.

Když se rozzlobím, pak jsem zlá.

Když se naštvu tak,

když se naštvu tak

budu zlá.